

Tihana
Dragičević

Morate li biti vrhunski *coach* da biste upotrijebili *coaching* vještine na svojim zaposlenicima?

Morate li biti vrhunski *coach* da biste upotrijebili *coaching* pristup na svojim zaposlenicima? Ja kažem da ne, što vi kažete? Ja kažem da je dovoljno početi raditi na vlastitim *coaching* vještinama i primjenjivati ih, a ako se usput zaljubite u profesiju, možda se odlučite i na edukacijski pothvat da postanete *coach*.

Ako – onda uvjetovanje

Ja kažem da možete krenuti odmah! Jer besmislica je vlastiti uspjeh i uspjeh vašeg tima uvjetovati „ako-onda“ programom.

„AKO završim jednogodišnji certificirani i akreditirani program za coacha, ONDA mogu raditi na taj način i sa svojim timom.“ Ma nemojte! A što je s poslovnim rezultatima u međuvremenu? I usput da vas pitam, u kojim se još životnim područjima tako uvjetujete?

Nemojte me pogrešno shvatiti, u potpunosti zagovaram važnost sveobuhvatne edukacije, i sama ih provodim! I velika razlika je između toga jeste li *coach* ili koristite *coaching* vještine. Ono što pokušavam reći jest da je za početak dovoljno krenuti. I najveće putovanje počinje

Na takvoj ste poziciji u firmi da kako god okrenete vodite ljude, vaše ili tuđe. A obzirom da radite s ljudima, davno ste naučili da kod 100 ljudi postoji i 100 čudi, ako ne i više. I da je mudro sagledati situaciju iz tuđe perspektive, prije nego što reagirate. Ili prije nego što pristupite određenoj osobi. I iako ste svega toga svjesni, pitanje koje vam ostaje nekako neodgovoreno je **KAKO** reagirati? **KAKO** pristupiti? **KAKO** u konačnici razvijati te ljude ako ste počeli razumijevati život iz njihovih cipela?

prvim korakom, zar ne? A prvi korak je jednostavan, malen, ohrabrujući i što je najvažnije: zove na još koraka.

Koliko puta ste se odlučili baviti nekim sportom, ali niste se htjeli pokrenuti sve dok ne kupite apsolutno svu opremu. I tek s opremom ste se okušali i shvatili da to nije za vas. Često se to događa *snow-boarderima*, čija je oprema prilično izdašnih cijena.

Ili koliko puta ste odlučili napisati knjigu, to je sad jako popularno, ali nemate pravi lap-

top, dovoljno udoban stolac, mir u kući, zapravo trebate otići u prirodu, ma zapravo kad biste bar tri mjeseca mogli uzeti slobodno od posla i života, onda biste mogli iznjedrili knjigu. Čitate li kako smiješno ovo zvuči? Kladim se da, dok se lagano već sami sebi smješkate, znate prepoznati većinu igara koje na taj način igrate sami sa sobom.

Strah od neuspjeha ne postoji?

Jedan od mojih mentora, Nizozemac **Mar-**